

ילדי העדיק

בעין העדשה

בזכות מרדכי מדברי קדשו של מורינו הרב שליט"א

הנס הגדול היה שקבלו את ההנהגה של מרדכי, אפילו שמרדכי המשיך לא לברע ולא להשתחוות גם אחרי הגזרה. מרדכי אמר הגזרה לא קימת, אין שום גזרה, אנחנו מבטלים את הגזרה ודוקא על ידי שאני לא ישתחוה לו, על ידי זה תבטל הגזרה.

כי על ידי זה המן נצא מדעתו ועשה את העץ ותלו אותו. אם מרדכי היה נכנע להמן והיה הולך בצד, המן לא היה עושה את העץ, אז לא היה על מה לתלות אותו.

אפילו שאסתר היתה נכנסת ואומרת לאחשורוש "המן הרע הזה", עד שהיו מכינים לו עץ, אחשורוש היה מתחרט.

כל הענין שהוציאו את המן מהדעת והוא עשה לו עץ, אז תוך שניה בא חרבונה. כתוב שזה היה אליהו הנביא בדמות חרבונה, והוא אמר הנה העץ, תוך שניה תלו אותו. אם היו מחכים עוד כמה שניות הוא כבר היה מתחרט, זה היה בכזה מהירות שלאחשורוש לא היה ישוב הדעת, שניה אחת לחשב, הוא כבר חיכה איך להפטר מהמן.

אם מרדכי לא היה מוציא אותו מהדעת, לא היה משגע אותו עד שהוא עשה את העץ, פשוט לא היו תולים אותו. היו באים מיד כל היועצים וכל העורכי דין והיו אומרים: "מה

פתאום הוא עשה את הכל ברשות המלך, הוא בכלל לא התכונן לתלות את אסתר, הוא לא ידע איזה עם היא אסתר."

ואסתר אמרה: "כאשר אבדתי אבדתי", היא אמרה אני לא מבינה, אני נגיד איזה עם אני על המקום ותלו אותי, בפרט שאני נגיד שהייתי יהודיה.

כי זה שהיא יהודיה הוא לא העלה על דעתו, הוא העלה על דעתו כל עם חוץ מיהודיה. כי לא יתכן שהוא לא זכר את הגזרה שהוא עשה לפני שלשה ימים, אלא שהיה ברור לו שיהודיה ודאי לא נמצאת בארמון שלי. היהודיות היו כאלה אמללות, כאלה מסכנות, שבכלל לא עלה על דעתו שיהודיה יכולה להיות מסגלת להיות מלכה.

דבר המשיגה

ילדים צדיקים וחביבים שלום וברכה

אנחנו הולכים ומתקרבים ליום הפורים הקדוש, בעיני רוחנו עולה התאור איך מרדכי אוסף את התינוקות של בית רבן, דוקא אותם, לא את המסגלים והרבנים, אלא את הילדים, ואתם ממתיק את הגזרה הנוראה. כי כחם של הילדים הצדיקים הוא למעלה מכל דמיון.

כן, גם כהיום זה כך! ההמתקות האמתיות והעצמתיות ביותר הם על ידי תפלותיהם של תינוקות של בית רבן – הילדים הצדיקים.

בפרט בענין התפלות על מורנו הרב שליט"א, חשוב מאוד לזכר את הדבור של מורנו הרב שליט"א שאמר: "מי שמתפלל עלי, מיד אני מתפלל עליו". ורואים בחוש שהילדים שמתמידים להשתתף בתפלות על מורנו הרב שליט"א, בלח תפלותיו של מורנו הרב שליט"א הם משתנים לטובה ומתעלים מעלה מעלה.

א גוט שבת, המשגיח נפתלי ביק.

תהלוכת פורים רב 2 – תשפ"ג

תפילות מיוחדות ותהילים על עם ישראל
קחו חלק למען אחינו בני ישראל

בגיטו היהודי - נוהגת היתה אף היא על כורחה כבוד ודרך ארץ ברבי מאיר. הנסיך מהוהנבורג, אדון העיר רוטנבורג ותושביה, היה מזמינו תכופות אליו אל ארמונו, להתייעץ אתו בקשר לבעיות חשובות ביותר של נסיכותו. הנסיך היה מעריך עד מאוד את עצותיו הנבונות של רבי מאיר ותמיד היה נוהג לפיהן ופועל בהתאם להוראותיו.

לעתים תכופות ביותר אפשר היה לפגוש את שניהם, כשהם מטיילים יחד בגן השעשועים של טירת האבירים שלו, בין אלונים עבותים, ושקועים בשיחה רצינית.

הנסיך מהוהנבורג ידוע היה כידיד ישראל מובהק. הוא היה אחד האבירים המעטים באשכנז של ימי הביניים, אשר בכל כוחותיו הגן על היהודים הנרדפים ולא הניח לו להמון הפרוע והנבער לשדוד את בתי ישראל.

ברם, זה לא נבע מתוך אהבת אנוש טהורה ורגשי חמלה כלפי המעונים והנרדפים. נסיכי אשכנז היו אי חיי הוללות פרוצים בלתי מרוסנים. בטירותיהם של האבירים נערכו יומם ולילה מסיבות שעלו בהון תועפות, אפשר היה לראות את היינות והפירות היקרים והנדירים ביותר. לעתים תכופות היו מסיבות אלה נמשכים במשך חדשים רצופים. האורחים היו מתפזרים לבסוף שבעי רצון ומדושי עונג, מתוך תודה לאביר המארח, בעד הארחות המלכותית. אולם מסיבות אלה היו גם מדלדלים מאוד את הנסיכים וגורמים להם חסרון כיס רציני, עד שהיו מגיעים תכופות למצב עלוב ביותר.

בעת צרה זו היו פונים תמיד אל היהודי. ויהודי הגיטו לא היתה לפניהם ברירה אחרת, כי אם להוציא את מעט הונם שעלה להם בעמל וזיעה, ולמסרו לידיו של הנסיך המתהולל, שאפילו לא היה מודה להם כראוי בעד העזרה המושטת לו.

תמורת מעט האוויר שניתן להם לנשימה, נאלצו היהודים לשלם מחיר יקר ביותר. מיסים כבדים ניתנו על תושבי הגיטו. היהודים נחשבו בעיני הנסיכים כמכרה זהב היחיד, אשר ממנו יכולים הם מזמן לזמן למלא את כיסיהם באין מפריע. ולכן היו היהודים נהנים מתמיכתם והגנתם של הנסיכים מפני ההמון הנוצרי, לא מתוך אהבה כי אם מחוך חרדה להייה של הפרה החולבת...

כזה היה טיבם של רוב נסיכי אשכנז, וכזה היה גם הנסיך מהוהנבורג.

המשך בשבוע הבא בע"ה.

עלוב היה מראהו של הגיטו היהודי ברוטנבורג. דלות וזוהמה מילאו את רחובותיו הצרים ובתיו הגבוהים המצופפים זה בזה ונשענים זה על גבי זה, עד כי נראים היו יחד כתיבת ענק שמגובבים בה דלתות וחלונות לאין מספר. זר כי נקלע למקום הושב היה לבטח, כי בבניינים פשוטים וישנים אלה חונה עדת נודדים עניים, שהקימו להם פה מחנה ארעי, מורכב מגרוטאות של פח ונסרים.

ברם, מי שהיה מציץ לתוך הבתים פנימה והיה רואה את חדרי המגורים הנקיים, המסודרים והמבריקים להפליא, ואת חיי המשפחה הטהורים, הנאצלים והמאושרים, של התושבים היהודים - כי אז ודאי היה משנה את דעתו לחלוטין. הוא היה רואה לפניו אוכלוסייה עתיקת יומין, למודת נסיון, אשר מכל הבחינות עלתה על שכניה שמעבר לחומות הגיטו.

באחד הבתים הללה שלא נבדל במאומה מן השאר, התגורר רבה הגדול של רוטנבורג, עטרת ראשה של יהדות אשכנז - הגאון רבנו מאיר מרוטנבורג.

היה זה אחד ממנהיגי העם ומורי הדרך המועטים, אשר הזדקר כמגדלור בעיצומה של חשכת הלילה ומשך אליו מאות בני נעורים, מכל קצות אשכנז, ללמוד תורה מפיו. בהיכל הישיבה אשר הקים רבי מאיר סמוך לביתו, הידהד שנים רבות אותו קול ערב נוהג של לימוד הגמרא. מכאן יצאו גדולי הלמדנים והרabbים של אותו דור, אשר הפיצו את התירה בכל קהילות ישראל באשכנז ואף מעבר לגבולותיה.

לכאן היו נוהרים יום יום יהודים מכל העולם, לשאול בעצתו של הגאון בעניני עולם שונים. אחרים באו להציע לפני שאלותיהם בתלמוד, כדי שיבהיר להם סוגיות חמורות לאשורן. ורבי מאיר

היה מסביר פניו לכל אחד ואחד ומשתדל למלא את מבוקשו. איש לא היה יוצא מביתו בלתי מרוצה, לזה היה מייעץ עצה טובה בעניני יום יום ולזה היה מאיר עיניו ומבאר לו ענינים סתומים בתלמודו. לפעמים היה מיישר הדורים בין יריבים ומשכין שלום בין אויבים בנפש.

דברו של רבי מאיר היה מקודש בעיני הבריות. כל משפט שיצא מפיו הופך היה לחוק, אשר נשמר בקפדנות יתירה אף הרחק מחומותיו של גיטו רוטנבורג.

האוכלוסייה הנוצרית שבעיר, היתה רוחשת שנאה לכל יהודי והיתה מצפה תמיד לשעת כושר כלשהי כדי לכלות את כל חמתה

רוטנבורג

ל"ט פלאכות שבת | פלוקט פישולחן ערוך ועגדולי הפוסקים

פלאכת בישול | ז'

אין לתן בגד רטב ממים או משאר משקין ליבשו סמוך לאש או על מחם מים וכדומה, במקום שיכולים להתחמם בשעור שהיז סולדת בהן.

כמו כן אסור לאדם שלבוש בגדים רטבים לעמד נגד חם התנור, במקום שהמים יכולים להגיע לשעור שהיז סולדת בהן. ואפילו אם עומד שם רק לחמם את עצמו, יש להחמיר.

אם מניח בשבת דבר שאינו מבשל או מים צוננים או חלב צונן וכדומה נגד האש, במקום שיכולין להגיע ליד סולדת בהן, אסור.

אף אם עומד במקום עם המים ורוצה לקחת את המים עוד קודם שיגיע ליד סולדת, אסור.

שם _____ משפחה _____
 ת"ת _____ כיתה _____
 את התשובות אפשר להגיש עד יום ד'.
 הפותרים נכונה יכנסו להגרלה.
ניתן לשלוח תשובות לפקס: 077-317-9305
 לעונים תשובות בפקס להשאיר מס' טלפון שנוכל לחזור.
 איך אפשר להתחזק תמיד? (לקוטי עצות)

הליכות

האם מתר להעמיד בנגד רטוב מול התנור?
 (ל"ט מלאכות שבת)

הפתעות
 למשתתפים
 באמירת
 תהילים
 על עם
 ישראל

האם מתר להניח דבר נגד האש כשיכול
 להגיע לידי סולדת? (ל"ט מלאכות שבת)

משלי
 ברסלב

אחד מאנשי-שלומנו נסע פעם עם מוהרנ"ת, ובדרך נכנסו לבית-מלון לסעד ארוחת ערב, באמצע הסעדה נתקע בצנארו של מוהרנ"ת ז"ל עצם, ופתח את פיו בבהלה כדרך הנחנק ונבהלו שם מאד, והשם יתברך ברחמיו היה בעזרו, שבלע מיד את העצם ולא הזיק לו כלום.
 ענה ואמר להאיש שהיה עמו: "הראית שבשעה שעמד העצם בצנארי הייתי מביט ומסתכל למעלה, כי אין שום עצם על כל דבר, רק לתלות עיניו למרום, ואפלו בשעה שאין יכולים לצעק, על-כל-פנים יעשה אז מה שביכולתו".
 (כוכבי אור)

הנה הכנת כמות גדולה של מטבעות

אנא, אני זקוק בדמיפות להרבה סוגי מטבעות! בא אית' מהר לרבי נחמן כדי שיבחר מטבע אחד עבור פדיון נפטר.

וכן היה כמה פעמים שכל פעם שהביאו הרבנאל לרבנו והוא שקל אותה ולא הוטב בעיניו.

רבי, אלך להביא הרבה סוגי מטבעות

פרק ב'
 תקציר: הביאו לרבנו מטבע-רענאל לפדיון נפטר עבור אשה חולה, אך רבנו אמר שמשקלו של המטבע אינו מספיק.

עכשו זה טוב! כעת אתה יכול לחזור לבייתך

אם זה לא.

בבקשה רבי, במה? לכם מטבע ראוי.

נס! נס! נס! האשה הבראית! ואתה חייב לשמוע מה היה המשר יבוא איה

אני חייב להסתכל בדיוק באיזה צורה הכל התרחש.

הודו לה' כי טוב! רבי, תודה תודה רבי.

כי האשה טובה לבראית!

יא. צריך להרגיל את עצמו בכל פעם בבחינת בטול להסתכל רק על התכלית הטוב האמתי הנצחי, וזה עלידי שיקתם עיניו מחיזו דהאי עלמא. כי אי אפשר להסתכל ולהקלל בהתכלית כי אם עלידי סתימו דעניו, שיקתם עיניו לגמרי מחיזו דהאי עלמא אף גם לדחוס בהאצבע, ואז לא יהיה לו יסורים וצער משום דבר שבעולם. אך אי אפשר להיות קבוע תמיד בבחינת הבטול, כי אם כן יצא מדרך אנושי.

ועלפן בהקרח שיהיה הבטול בבחינת רצוא ושוב, ואז הרשימו של הבטול מאיר אל הדעת אור מתיקות נעימות התנוצצות אלקות, מה שאי אפשר לאחד לספר לחברו כלל. ועלידי זה נמשך שמחה גדולה ועל ידי זה נמשכין חדושים דאוריתא. ועלידי זה יוכל להחיות את עצמו ולחזק את עצמו בכל היסורים וההרפתאות, שעוברים עליו חס ושלום, ויזכה לטעם ולהרגיש בעולם הזה מעין עולם הבא.

יב. כשזוכה לאיזה התנוצצות שיתנוצץ לו אלקותו יתברך, צריך להזהר שיהיה לו צמצום, לצמצם המלך והדעת שלא יצא מגבול שלו, כי אפלו בקדשה אסור שיהיה המלך משוטט במה שאין לו רשות לפי מדרגתו, כי כל בריה יש לו די וגבול באלקותו יתברך, דהינו בהתנוצצות אלקותו, שאסור לו לצאת חוץ מהגבול שלא לבוא לידי הריסה חס ושלום.

יג. דוד המלך, עלי השלום, אמר: כי אני נדעתי כי גדול הי וגו'. אני נדעתי דיקא, כי גדלת הבורא יתברך כפי מה שאזכה, מי שאזכה שיתנוצץ בלבו, אי אפשר לספר לחברו כלל ועלפן אמר: כי אני נדעתי דיקא.

הוא מתעתד לשוב אל אותו רופא. וביתיים, קודם כל הוא מבקש לטפל באביו טיפול מיטבי, כי אביו קודם לו...

כמה דקות חולפות, ובפרוזדור עבר מנהל מערך הנפרולוגיה, מומחה לרפואה פנימית, הפרופסור בניה רוזן היי. הוא מביט באיש הממתין ובעינו הנפוחה, ומזנק כנשך נחש: **‘עוזב הכל. רץ מיד למיון!’**

רבי משה מתקשה לקבל את הגזירה, הן הוא עם אביו הממתין לביקורת החודשית! אולם הפרופסור מתעקש: **‘אתה אומר שזה שיעורה, ואני אומר לך שתרוץ הרגע למיון, ותן להם את המכתב שאני כותב לך עכשיו. אתה חייב להיכנס לטיפול דחוף, יש לך הרפס בעין שאם לא יטופל מידית – עלול לגרום לעיוורון בעין!’** לאחר שאמר את דברו, מיהר הפרופסור לכתוב בכתב ידו הפניה, הוסיף את המילה ‘דחוף’ פעמיים, ושלה את רבי משה מיד אל חדר המיון...

רבי משה רק ווידא שמנהל המחלקה מינה אנשים מתאימים לשמור על אביו בזמן שלא יהיה עמו, ומיהר לעשות כדבר הפרופסור. הוא הגיע לחדר המיון, ואכן – התברר שמדובר בהרפס משוכן, אשר אם לא היה מטופל מיד – בתוך כמה שעות היה עשוי לעזור את העין לעולם! – והודות לאבחנה המדויקת של הפרופסור והיותו בתוככי בית החולים – ניצלה עינו מעיוורון!

אם נסתכל על הדברים אחרת, הלך הוא מדהים. הרי רבי משה תכנן בכלל לחזור לרופא המשפחה, אשר ספק אם היה מאבחן את ההרפס הזה כיאות, וספק מתי היה מגיע אליו לאחר הבדיקות של אביו, ומה היה מצבה של העין עד שיגיע אליו, ובוודאי לא היה מצליח לזרז את הטיפול בחדר המיון כמו הפרופסור המכובד! כלומר, בגלל מה ניצלה העין? דווקא בגלל שרבי משה בחר לוותר על נוחיותו האישית והטיפול בעינו הנפוחה והכואבת, לטובת ליווי אביו! הואיל וליווה את אביו לבית החולים, למרות שסבור היה שבגין זאת יאלץ לסבול כאבים עוד זמן מה – דווקא זה מה שהציל את עינו, והביא אותו לטיפול הרפואי הנכון ביותר במהירות שיא!

מדי חודש בחודשו, נראו בשערי בית החולים אב ובנו, כשהבן צועד במסירות לצד אביו ותומך בו, בדרכו לביקורת החודשית אצל הרופא. היה זה רק קצה הקרחון של מסירות הענק של הבן לטובת אביו, שהיה חולה דיאליזה המטופל בטיפולים קשים ומייסרים. האב, הוא רבי אברהם ישראל הרשער זצ"ל, והבן הוא יבלחט"א רבי משה שליט"א, אשר ממנו שמענו את הסיפור.

באחד הימים חש הבן רבי משה נפיחות קלה בעינו. הוא מיהר לרופא, אשר פסק מיד כי מדובר ב‘שיעורה’, והורה לו ליטול תרופה מתאימה. רבי משה עשה כדבריו, אולם לא רק שהנפחות לא נעלמה, אלא היא הלכה והתגברה, ועמה הכאבים הנלווים לה. כעבור יומיים בלבד חש כאב נורא מפלח את עינו, הוא מתקשה לראות באותה עין, המנופחת כמו כדור...

רבי משה מחשב צעדיו לשוב אל הרופא, אולם הוא מבט ביומנו האישי ורואה כי היום הוא יום הביקור החודשי אצל הפרופסור המטפל באביו.

במחשבה ראשונה הררה, כי אמנם מדי חודש בחודשו הוא מקפיד להתלוות לביקור הזה, להיות לאביו לחברה נעימה ולשרתו נאמנה בדרך לביקור וממנו, אולם הפעם הרי הוא בעצמו נזקק ללכת לרופא, אז הביקור של אביו יידחה או שיימצא פתרון אחר... הוא כבר כמעט החליט לעשות כך, עזו החליט אחרת. לא! אבא יותר חשוב.

הנפיחות בעין אמנם כואבת, אפילו כואבת מאוד, אבל קשה להאמין שמשוה נורא יקרה אם היא תמתין כמה שעות. מנגד, הוא יודע שאביו נהנה הרבה יותר כשהוא זה שמתלווה אליו לביקור החודשי, והוא לא חפץ לוותר על הזכות לשרת את אביו נאמנה גם בחודש הזה.

לפיכך, גמר אומר כי כאביו שלו ימתינו קמעה, ויצא לבית אביו – על מנת לקחת לבית החולים לביקורת החודשית. עודו ממתין בבית החולים, והנה הוא נפגש באנשי הצוות – המכירים אותו מביקורים קודמים – וכאשר ראוהו הם מיד נזעקו לנוכח הנפיחות בעינו, הניכרת היטב ומעוררת דאגה. רבי משה מרגיע כי היה אצל הרופא אשר פסק שמדובר ב‘שיעורה’, ואמנם כבר יומיים חלפו ודבר לא השתנה – ולפיכך

הרב שליט"א

בנשיאות מורינו

הרב שליט"א

בנשיאות מורינו

חברת תקוני הכללי בשבת

15:00 – 16:00

חברת אבות ובנים בשבת

16:00 – 17:00

החברות הקבועים בימי החול

חברת תקוני הכללי והלכה

17:35 – 19:00

חברת תהלים למען עם ישראל

19:10 – 20:10

כלם פזמונים לבוא בארץ איש, נוסף לראותם המשגח.

הרב פרידמן של תורת ישראל שרעמו עמוס רטא

הרב שליט"א

בנשיאות מורינו

הרב שליט"א

בנשיאות מורינו

העלחה

עמונאל בן רוזה.

מוריה בת יונה.

יעקב בן אסתר מרים.

יסמין בת אסתר.

מרדכי בן תמר.

ניסים בן רינה.

מרים בת מול פרטונה.

רינת בת תמר.

רפואה שלימה

אריאל ניסן בן מרדכי.

שושנה רייזל בת ליבא.

משה בן לאה דבורה יוטא.

לאה דבורה יוטא בת אסתר.

אילה בת דעביל רחל טילה.

שאול חיים בן יונה.

דוד חי בן איתמר.

משה בן אביגיל נעמי.

זרע של קיימא

שרה בת יונה.

זיווג הגון

טלמה בן רינת.

לעילוי נשמת

אנא חנה בת אסתר.

יהי רצון מן קדם אבותינו די בשמיא שתזכו בזכות הכל פיהם של תינוקות של בית רבן שאין בהם חשא, לכל היסועות ברוהניות ובגשמיות, אמן.

ליקוטי עוהר"ן ח"ב – י'

אנשי הצדיק

זה לשון פורים, הינו בטול העבודת אלילים, כמו שכתוב (ושענהו ס"ג): "פורה דרכתי לבדי ומעמים אין איש אתי". ועל ידי הארת מרדכי ואסתר, הינו בחינת הדין והגילן, נתבטלו הכפירות ונתרבה אמונה בעולם על ידיהם.

כיבוד אב ואם

עובדות והלכות על הפעוה החשובה

הרב שליט"א

בנשיאות מורינו

הרב שליט"א

בנשיאות מורינו

חמש אפשרויות לתרום לילדי הצדיק

אשראי טלפוני

חינו עכשיו: 02.532.532.4

שלוחה 2

לידי המשגיח

הרב נפתלי בייק הי"ד

052.715.6621

בנדירים פלוס

כתבו בחיפוש: ילדי הצדיק

בהוראת קבע

קוד מוסד 27397

על שם "ילדי הצדיק"

בהעברה בנקאית

בנק מרכנתיל 17

סניף 621

חשבון 099930

על שם "ילדי הצדיק"

יכמה שאנשים יתקיימו ויתר

חשבון

חשבון

חשבון

חשבון

חשבון

חשבון

חשבון

חשבון

חשבון

חשבון

חשבון